

IZMENJAVA Z GIMNAZIJO DUBROVNIK (20. 01.–27. 01. 2019 in 08. 09.–15. 09. 2019)

PROGRAM IZMENJAVE

Dan	Aktivnost čez dan	Aktivnost zvečer
<i>nedelja</i>	prihod v Celje v večernih urah	namestitev pri družinah gostiteljicah
<i>ponedeljek</i>	sprejem udeležencev izmenjave na šoli sprejem pri županu in pogostitev, vodeni ogled Celja	aktivnosti pri družini gostiteljici
<i>torek</i>	delavnice na šoli	aktivnosti pri družini gostiteljici
<i>sreda</i>	izlet: Ljubljana, Škocjanske jame, Bled	aktivnosti pri družini gostiteljici
<i>četrtek</i>	športni dan na Rogli	aktivnosti pri družini gostiteljici
<i>petek</i>	delavnice na šoli	poslovilna zabava
<i>sobota</i>	aktivnosti pri družini gostiteljici (izleti, aktivnosti doma ...)	aktivnosti pri družini gostiteljici
<i>nedelja</i>	v jutranjih urah odhod proti Dubrovniku	/

NAMESTITEV IN PREHRANA V ČASU IZMENJAVE

V času izmenjave bodo udeleženci nameščeni pri družinah gostiteljicah, ki bodo zagotovile tudi prehrano.

KRATKA ZGODOVINA DUBROVNIKA

Področje Dubrovnika je bilo naseljeno že v 5. stoletju, v 7. stoletju so se tja zatekli prebivalci Epidaurusa (Cavtata). Ti so bežali pred Avari in Slovani – Hrvati, ki so se naseljevali s severa.

V 12. in 13. stoletju se je pomorski promet na Jadranu in v Sredozemlju močno povečal zaradi križarskih vojn. Nastala so številna pomorska in trgovska središča, eno izmed njih je bil tudi Dubrovnik. V 14. stoletju se je mesto osvobodilo beneške nadoblasti, hkrati pa so Dubrovčani postali odvisni od hrvaških kraljev. Dubrovnik se je v tem času razvil v najpomembnejše trgovsko-pomorsko središče na Jadranu in predstavljal resno konkurenco Benetkam ter Anconi. Dubrovčani so imeli največjo pomorsko floto (okoli 200 ladij). Najbolj znan tip ladje je bila dubrovniška karaka; s plovilom, zgrajenim po vzoru tovrstne transportne ladje iz 15. stoletja, se lahko tudi danes popeljete med Elafiti. Kljub temu da mesto nikoli ni imelo svoje vojske, je preraslo v republiko. Zemljo so kupovali ali pa dobivali po diplomatski poti. Tako so se razširili na Pelješac – Ston, Mljet, Lastovo, Elafite in Lokrum.

Dubrovniško republiko so vodili knez, ki je smel opravljati svojo funkcijo zgolj en mesec, in različni sveti, sestavljeni iz domačih plemičev – trgovcev. Dubrovčani so kovali svoj denar, imeli svoje državne simbole (na primer zastavo z likom sv. Vlaha /Blaža/) in zakone.

Bogastvo in svoboda v mestu Dubrovnik sta pogojevala razcvet književnosti ter znanosti že v obdobju humanizma. Najpomembnejši humanisti in renesančni umetniki so bili Marin Držić, Ivan Gundulić, Ruđer Bošković, Marin Getaldić ...

Ko je bil večji del Balkana pod Osmani, so si Dubrovčani zagotovili svobodo tako, da so turškim vladarjem plačevali davek, kar jim je dajalo pravico do trgovanja po celem cesarstvu le za 2-odstotno carino. Dubrovnik je bil v dobrih odnosih tudi s Španijo in papežem, kar je verjetno razlog, da je ohranil samostojnost do začetka 19. stoletja, ko ga je zavzela Napoleonova vojska. Postal je del Ilirskih provinc, katerih glavno mesto je bila Ljubljana.

Po razglasitvi samostojne Hrvaške in odcepitve od SFRJ je Dubrovnik leta 1991 napadla srbska vojska (JLA), ki je močno poškodovala Dubrovnik in okolico. Od leta 1979 je staro mestno jedro del Unescove zaščitene kulturne dediščine.

Gimnazija Dubrovnik ima dolgoletno tradicijo. Vse o njej najdete na spletni povezavi: <http://www.gimnazija-dubrovnik.hr/>.